

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

95. Wendelinvs ioco explodens sclopetum solo puluere nitrato onustum ita socium terrore percutit, vt humi procumbens post 14. dies negligentia curæ interueniente moriatur; ex quo tamen casuali ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

dem necessariæ ad congruam sustentationem essent domini, quod nec Aduersarij volunt.

XCV. *Wendelinus Studiosus in campis inter alios se recreans habet secum sclopetū solo tamen nitrato puluere onustum, quod cum ioco in faciem vnus ex socijs exploderet, iste non tam vi explosio- nis, quàm terrore ita percussus est, vt humi pro- cumbens agrè surgere, & ad Chirurgum perrepta- re potuerit, qui periculum agnoscens, licet spem vitæ exiguam dederit, id tamen effecit, vt læsus 14. adhuc dies supervixerit, & scholas etiam repe- tiuerit, diutius, vt videbatur, victurus, si debitam ipse sui curam habuisset. Queritur. An Wendeli- nus ex hoc homicidio irregularitatem incurrerit?*

Videtur incurrisse. Tum ex cap. *Contineba- tur de homicidio*, vbi Diaconus quidam irregu- laris declaratur propter homicidium in lusu cum socijs præter opinionem factum. Tum ex cap. *Clerico iacente. cap. eos verò qui. dist. 50.* vbi exprimitur, irregularitatem incurri prop- ter homicidium casuale. Tum quia Wende- linus mediâ illâ læsione occasionem præbuit morti alterius, vt argumentatur Layman l. 3. sect. 5. Tr. 3. c. 3. n. 10. & alij.

Resp. Wendelinum non incurrisse irre- gularitatem propter homicidium illud. Pro- barur 1. Ex cap. *lator. de homicidio*. vbi excu- satur ab irregularitate Clericus cum alio lu- dens, etiamsi alius casu occubuerit cultello, quo ille erat præcinctus. Ergo etiam Wende- linus

linus excusari potest, licet alius occubuerit ex sclopeti explosione, quam ille iocando fecerat. Probat 2. Si Wendelinus incurrit irregularitatē, vel incurrit istam homicidio voluntario, vel casuali. Neutrum dici potest. Ergo nullo modo incurrit. Non 1. quia ad voluntarium homicidium requiritur intentio expressa occidendi, seu apponendi causam de se illativā mortis, & ut talem cognitā, ut ex Concil. Trident. *Sess. 14. c. 7.* & communi DD. docet Palao *de censuris. d. 6. pu. 15. §. 1. n. 1.* Atqui Wendelinus non habuit talem intentionem, nec apposuit causam de se illatiuam mortis, & ut talem cognitā. Tū quia nulla ipsi vel suspicio mortis inferendæ in mentem venit. Tum quia explosio talis sclopeti nullo plumbo onerati per se à nemine iudicatur illatiua mortis. Ergo non incurrit irregularitatem ex homicidio voluntario. Non 2. Quia ubicunque non adest culpa grauis, ibi ex homicidio casuali non incurritur irregularitas. Atqui in proposito non adest culpa grauis. Ergo &c. Maiorem tradunt Navarrus uterque, Valent, Henriquez, Auila 7. *Part. D. 6. Sect. 1. dub. 11. Conclus. 3.* Suarez *Tom. 5. in tertiam partem. D. 45. sect. 5. n. 8.* & alij, hanc maximè ratione moti, quod irregularitas, cum in pœnam delicti sit grauissima, culpam grauem supponere debeat, ut sic pœna culpæ proportionetur. Minor ex recens dictis patet, quod homici.

homicidium istud Wendelino nullo modo fuerit cognitum & volitum. Ergo non potuit inde esse peccaminosum. Probatur 3. Tunc non incurritur irregularitas ex homicidio etiam casuali, quando læsio non fuit lethalis. Atqui in proposito casu læsio non fuit lethalis, sed mors ex quavis alia causa contigit. Ergo &c. Maiorem docent Syluester, Caiet. Sotus, Lessius, Suarez, Caspar Hurtado *de irregul. diffic. 8. n. 31.* & communiter alij. Tum *ex cap. studeat. dist. 50.* Tum quod ad incurrendam irregularitatem occasio debeat esse proxima, ex qua mors sequatur. Minorem præter alios docet Steph. Auila *part. 7. D. 6. Sect. 1. tit. dub. 5. conclus. 3.* vbi ait, non esse censendum vulnus lethale, si vulneratus finito triduo post vulnus acceptum pedibus ambulauit. Quantô ergo minus in casu nostro læsio fuit lethalis, cum læsus post factam læsionem non tantum pedibus ambulare, sed scholas etiam frequentare potuerit?

Ad 1. & 2. argumentum in contrarium dicimus, in illis iuribus præsumi & supponi grauem culpam & negligentiam commissam, quam non agnoscimus in casu nostro, vt patet ex dictis. Ad 3. quoq; ex allatis iam constat, scilicet ad incurrendam irregularitatem nõ sufficere mediante læsione quomodocunque præbere occasionem mortis, sed præbere occasionem mortaliter peccaminosam, qua-

R s

lem

lem minimè dedit Wendelinus; hocipso quod nihil prorsus de morte alteri inferenda in mentem occurrerit, ut ipse sanctè affirmat: nec talis actio per se illicita & mortis causatiua sit.

XCVI. Wigbertus presbyter frequenter heret, num ieiunus sit ad celebrandum propterea, quod noctu plerumque, antequam in cubitum, aliquid saccari sumere, vel ori paulatim liquandū imponere soleat; & quidem subinde dubitat, an aliquid comederit, vel non comederit: subinde an comederit ante vel post medium noctis. *Quæritur. Vtrum stante hoc dubio celebrare possit?*

Videtur non posse: Ita Sanchez de Matr. l. 2. D. 4. n. 4. Facundez de præcepto 3. Eccles. l. 3. c. 5. n. 18. Palao Tom. 1. Tr. 1. D. 3. pun. 8. n. 9. & 10. Vbi plures refert, cui accedit Card. Lug. D. 15. de Euch. n. 42. saltem quoad dubium de tempore comestionis, non verò de ipsa comestione. Mouentur. Tum quia possessio est pro præcepto: nulla verò pro celebraturo. Tum quia vnusquisque probare debet fundamentum suæ exigentiæ, aliàs succumbet *L. ei qui dicit. ff. de probat.* At fundamentum exigentis celebrationem est ieiunium. Ergo, dum non probat hoc fundamentum, immeritò exigit celebrationem. Tum quia sic etiam dubius de peccato mortali posset communicare, non præmissâ confessione, quod est contra communem,

Resp.